Quelle: https://manuscripta.at/?ID=908
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

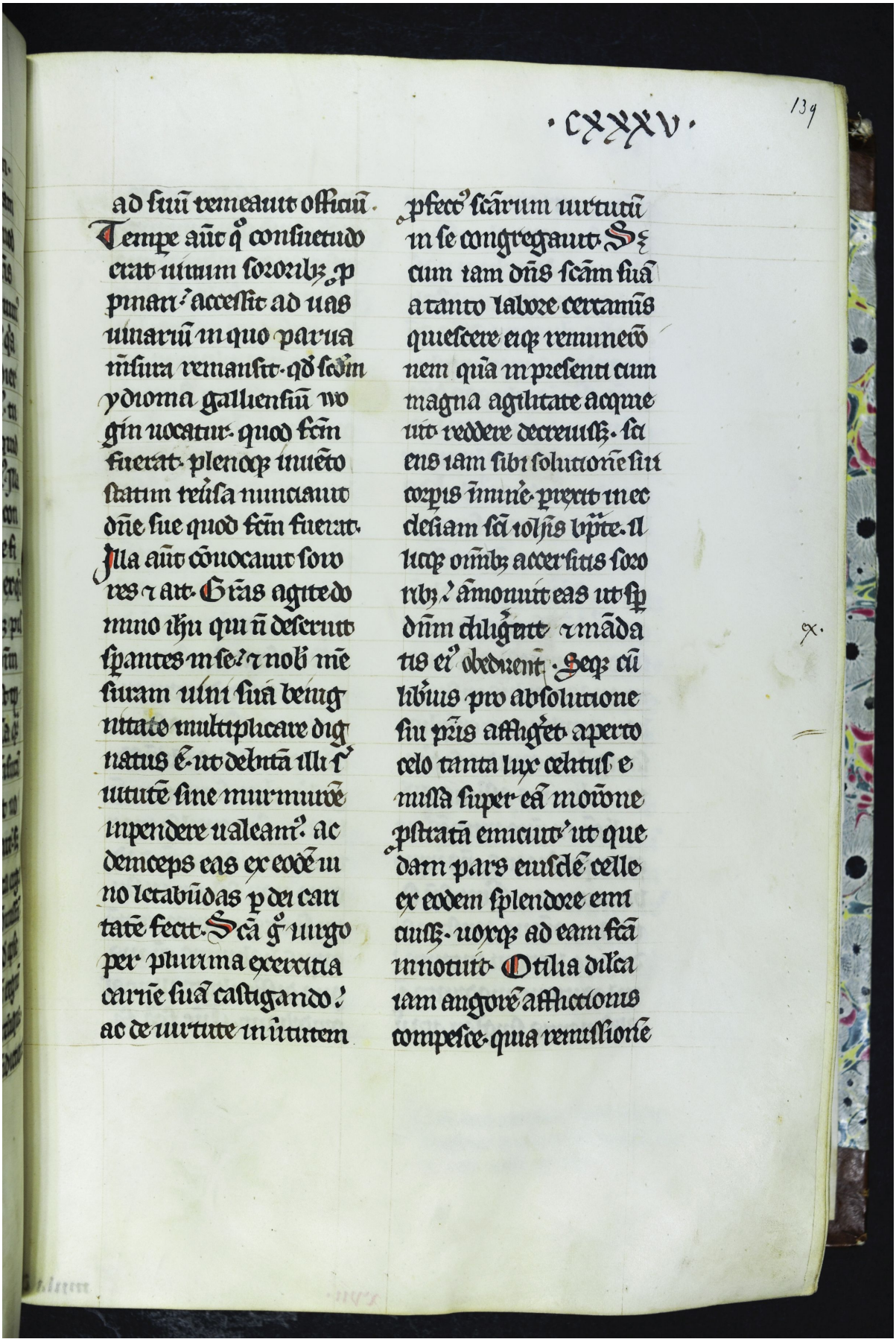

ad suū remeauit officiū.
Tempe aūt q̄ consuetudo
erat uinum sororibꝫ ꝓ
pinari ⁊ accessit ad uas
uinariū in quo parua
mēsura remansit. qd̄ scd̄m
ydioma galliensiū wo
gin uocatur. quod fc̄m
fuerat. plenoq̄ inuēto
statim reūsa nunciauit
dn̄e sue quod fc̄m fuerat.
Illa aūt cōuocauit soro
res ⁊ ait. Grās agite do
mino ihu qui n̄ deseruit
spantes in se ⁊ nob̄ mē
suram uini sua benig
nitate multiplicare dig
natus ē. ut debitā illi s̄
uitutē sine murmurōe
inpendere ualeam⁹. ac
deinceps eas ex eodē ui
no letabūdas ꝑ dei cari
tatē fecit. Scā g̊ uirgo
per plurima exercitia
carnē suā castigando ⁊
ac de uirtute in ūtutem
ꝓfect⁹ scārum uirtutū
in se congregauit. Sꝫ
cum iam dn̄s scām suā
a tanto labore certamīs
quiescere eiq̄ remunerō
nem quā in presenti cum
magna agilitate acquie
uit reddere decreuisset. sci
ens iam sibi solutionē sui
corpis īminē. ꝑrexit in ec
clesiam sc̄i iohīs bp̄te. il
licq̄ om̄ibꝫ accersitis soro
ribꝫ ⁊ āmonuit eas ut sp̄
dn̄m diligerent ⁊ mādā
tis ei⁹ obedirent. Seq̄ cū
libius pro absolutione
sui p̄ris affligeret aperto
celo tanta lux celitus e
missa super eā morōne
ꝓstratā emicuit ut que
dam pars eiusdē celle
ex eodem splendore emi
cuisset. uoxq̄ ad eam fc̄ā
innotuit. Otilia dilca
iam angorē afflictionis
compesce. quia remissionē